

Sygnatura akt I C 497/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

O., dnia 5 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy w Obornikach I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Łukasz Lubbe

Protokolant: Katarzyna Starosta

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2021 r. w Obornikach

sprawy z powództwa M. K. (1), I. K.

przeciwko P. Ś., Skarbowi Państwa-Prezesowi Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. kosztami procesu obciąża solidarnie powodów pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

sędzia Łukasz Lubbe

Sygn. akt I C 497/20

UZASADNIENIE

I. K. i M. K. (1) wnieśli do Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu pozew o zapłatę przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu i P. Ś. komornikowi sądowemu przy Sądzie Rejonowym Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu. Powodowie domagali się zasądzenia solidarnie od pozwanych na swą rzecz kwoty 24.510,82 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 listopada 2018 roku do dnia zapłaty.

Uzasadniając swe stanowisko powodowie wskazali m.in., że postanowieniem z dnia 19 listopada 2018 roku Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu sygn. akt II Co 3160/18 uchylił zajęcie wierzytelności należnych od (...) Bank SA dokonane przez pozwanego P. Ś. dnia 13 lipca 2017 roku w sprawie KM 3234/17, w zakresie dotyczącym wierzytelności wynikających z umowy najmu nieruchomości położonej w K. przy ul. (...). W ramach zajęcia wierzytelności pozwany P. Ś. uzyskał od (...) Banku SA kwotę 24.510,82 złotych która ta kwota w całości przysługiwała powodowi. W zaistniałych okolicznościach, w szczególności prawomocnego orzeczenia o uchyleniu zajęcia wierzytelności pozwany P. Ś. winien dokonać zwrotu zajętej wierzytelności bezpośrednio na konto (...) Banku SA z którego pozwany P. Ś. uzyskał środki w kwocie 24.510,82 złote i w dniu 15 września 2017 roku przekazał je wierzycielowi w postępowaniu pod sygn. akt KM 3234/17. W ocenie powodów dokonane zajęcie wierzytelności nastąpiło z naruszeniem prawa, w szczególności art.896 k.p.c. w zw. z art.776(1) k.p.c., a pozwany działał poza dyspozycją wierzyciela, który dysponował jedynie tytułem wykonawczym wydanym przeciwko M. K. (1), niezaopatrzonym w klauzulę wykonalności także przeciwko małżonkowi dłużnika. Odpowiedzialność pozwanego P. Ś. wynika zdaniami powodów z art.36 ust.1 ustawy o komornikach sądowych, a solidarnie z nim odpowiada drugi z pozwanych. Powodowie podali też że gdyby Sąd nie uznał tej podstawy prawnej to pozwany P. Ś. odpowiada na zasadach ogólnych, na podstawie art.415 k.c. i następnych.

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2020 roku sygn. akt I Co 26/20 Sąd Okręgowy w Poznaniu wyznaczył do rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy w Obornikach.

W odpowiedzi na pozew pozwany P. Ś. wniósł o oddalenie powództwa oraz o przypozwanie (...) SA. Uzasadniając swe stanowisko pozwany wskazał m.in., że działał w wyniku wniosku wierzyciela i w granicach tego wniosku. Ostateczny skutek w postaci przekazania środków pieniężnych przez (...) Bank SA na rzecz komornika nastąpił z powodu omyłki banku, więc z przyczyn za które komornik nie ponosi odpowiedzialności. Pozwany zakwestionował też roszczenie powodów co do wysokości.

W odpowiedzi na pozew pozwany Skarb Państwa wniósł o oddalenie powództwa. Uzasadniając swe stanowisko pozwany wskazał m.in., że komornikowi nie można przypisać niezgodności działania z prawem. Nadto, zdaniem pozwanego, powodowie nie wykazali i nie przedstawili żadnych dowodów i tytułów prawnych na to, aby kwota dochodzonej przez nich wierzytelności 24.510,82 złotych przysługiwała powodom od (...) Banku SA z tytułu najmu nieruchomości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie są właścicielami, na zasadach wspólności majątkowej małżeńskiej, nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkiem położonej w K. przy ul. (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta (...).

W dniu 14 stycznia 2008 roku (...) SA i powodowie zawarli umowę cesji w wyniku której powodowie przenieśli na bank wierzytelności przysługujące im w stosunku do (...) Banku SA z tytułu umowy z 21 grudnia 2007 roku lokalu użytkowego usytuowanego w opisaney wyżej nieruchomości.

okoliczności bezsporne a nadto dowód: kopia umowy cesji;

Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu P. Ś. prowadzi postępowanie w wniosku K. W. przeciwko M. K. (2). W ramach czynności egzekucyjnych, m.in., w dniu 27 stycznia 2017 roku skierował do (...) Banku SA zajęcie rachunku bankowego M. K. (2).

W piśmie z dnia 25 stycznia 2017 roku wierzyciel wskazał że M. K. (1) jest wierzycielem z tytułu najmu lokalu przy ul. (...) lub 20 w K.. W następstwie tego, komornik P. Ś. skierował w dniu 13 lutego 2017 roku do (...) Banku SA zajęcie wierzytelności M. K. (2) należnych od (...) Banku SA z tytułu umowy najmu lokalu w K. u. Ś. 11 i innych umów cywilnoprawnych.

W dniu 10 marca 2017 roku (...) Bank SA przekazał komornikowi Ś. kwotę 24.454,47 złotych. Pismem z dnia 24 marca 2017 roku komornik Ś. zwrócił się do banku z zapytaniem, czy przekazana kwota jest wynikiem realizacji zajęcia rachunku bankowego czy też wierzytelności z tytułu najmu. W odpowiedzi, pismem z 28 marca 2017 roku (...) Bank SA wskazał że M. K. (1) nie posiada wobec banku żadnej wierzytelności podlegającej zajęciu, gdyż wierzytelność z tytułu najmu lokalu położonego w K. przy ul. (...) została scedowana w 2008 roku na rzecz (...).

Komornik pismami z dnia 4 sierpnia 2017 roku poinformował (...) Bank (...) SA o możliwości i terminie wytoczenia powództwa w oparciu o art.841 par.1 k.p.c. Żaden z tych podmiotów nie wytoczył powództwa o zwolnienie opisaney wyżej kwoty spod egzekucji; w konsekwencji komornik rozdisponował przekazaną przez (...) Bank SA kwotę.

okoliczności bezsporne a nadto dowód: dokumenty zgromadzone w aktach KM 3234/17;

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2018 roku Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu sygn. akt II Co 3160/18 uchylił zajęcie wierzytelności należnych od (...) Bank SA dokonane przez pozwanego P. Ś. dnia 13 lipca 2017 roku w sprawie KM 3234/17 w zakresie dotyczącym wierzytelności wynikających z umowy najmu nieruchomości położonej w K. przy ul. (...).

okoliczności bezsporne a nadto dowód: kopia postanowienia;

Powyższy stan faktyczny był bezsporny między stronami. Sąd ustalił go na podstawie faktów przyznanych przez strony (art.229 k.p.c. w zw. z art.230 k.p.c.) oraz dowodów z dokumentów. Dowodom tym Sąd dał wiarę, albowiem zostały sporządzone przez osoby do tego upoważnione, w zakresie swych kompetencji a żadna ze stron, ani też Sąd z urzędu nie znaleźli podstaw by kwestionować ich moc dowodową.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest niezasadne i to z dwóch niezależnych od siebie przyczyn. Art.36 ustawy o komornikach sądowych normuje zasady odpowiedzialności cywilnej za wyrządzoną przez komornika szkodę. Warunkami do odpowiedzialności solidarnej komornika i Skarbu Państwa jest: niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie komornika skutkujące powstaniem szkody. Żaden z tych elementów w niniejszym przypadku nie występuje.

Po pierwsze, działań pozwanego komornika nie można uznać za niezgodne z prawem. Komornik prowadził postępowanie przeciwko powodowi w niniejszej sprawie, na podstawie tytułu wykonawczego. Na wniosek wierzyciela dokonał zajęcia wierzytelności. Wierzyciel egzekwujący wskazał komornikowi rzekomą wierzytelność jaka miała przysługiwać M. K. (2) z tytułu umowy najmu względem (...) Banku SA. Komornik dokonał zajęcia tej wierzytelności, wskazując jednoznacznie wierzytelność którą zajmuje oraz jej rzekomego wierzyciela (czyli powoda w niniejszej sprawie, por. k.125). W następstwie tego, komornik otrzymał od (...) Banku SA środki pieniężne w kwocie 24.510,82 złotych; żadnego z tych działań komornika nie można uznać za bezprawne. Po uzyskaniu od (...) Banku SA informacji dotyczącej cesji wierzytelności z umowy najmu komornik także postąpił w sposób zgodny z obowiązującymi regulacjami. Poinformował potencjalne podmioty których prawa naruszać mogła egzekucja skierowana do wspomnianych środków o możliwości i terminie wytoczenia powództwa z art.841 k.p.c. Po bezskutecznym upływie terminu do wytoczenia takiego powództwa, zgodnie z ówczesnie obowiązującym art.22 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, przekazał uprawnionemu wyegzekwowane środki pieniężne.

Oceny legalności działań komornika nie zmienia treść postanowienia z dnia 19 listopada 2018 roku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu sygn. akt II Co 3160/18. Dokonane przez komornika zajęcie dotyczyło wierzytelności która de facto nie istniała. Czyszn najmu przysługiwał nie wyłącznie M. K. (2) a wynajmującym, czyli obu powodom w niniejszej sprawie (którzy scedowali go na rzecz (...) SA). Jednocześnie, sam fakt uchylecia dokonanego zajęcia nie przesądza że zajęcie zostało dokonane z naruszeniem prawa.

Po wtóre, działania pozwanego komornika nie skutkowały szkodą w majątku powodów. Zajęcie, jak już wskazano, dotyczyło wierzytelności której w rzeczywistości nie było; wszelkie inne działania i zaniechania podejmowane przez komornika i oba banki ((...) Bank (...) SA) dotyczyły czynszu najmu lokalu do uiszczenia którego zobowiązany był – w wyniku umowy najmu i umowy cesji (...) Bank SA na rzecz (...) SA. Wierzytelność z tego tytułu, przysługująca pierwotnie powodom do ich majątku dorobkowego, jeszcze w 2008 roku została bowiem scedowana na rzecz (...) SA (por. k.129-131). Zatem niezależnie od tego, czy którekolwiek z opisywanych sytuacji wystąpiłaby bądź też nie wystąpiłaby (skierowanie zajęcia przez komornika, wpłata Euro Banku na rzecz komornika, brak powództwa z art.841 k.p.c., rozdysonowanie środków przez komornika) powodowie i tak nie otrzymaliby ani całości ani też żadnej części z tej kwoty. Inaczej mówiąc, wbrew twierdzeniom pozwu, żadne z działań komornika nie skutkowało zmniejszeniem się majątku powodów o dochodzoną pozwem kwotę.

Połączenie powyższego wskazuje że powództwo jest niezasadne, i to niezależnie czy ustalony stan faktyczny rozpatrywać pod kątem art.36 ustawy o komornikach sądowych, czy też ogólnych regulacji deliktowych z k.c. Działania komornika nie były bezprawne, a nadto nie skutkowały szkodą w majątku powodów. Skutkowało to orzeczeniem jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie 2 wyroku, na podstawie art.98 w zw. z art.108 k.p.c. Mając na uwadze stanowiska stron i rozstrzygnięcie Sądu uznać należało że każdy z pozwanych „wygrał proces”; zatem to powodowie winni zwrócić pozwanym wyłożone koszty, których wyliczenie pozostawiono referendarzowi sądowemu.

sędzia Łukasz Lubbe